

de franske Regeringer til de forskellige Tider, nok have sig frabedt, det har man tilstrækkelig mange Eksempler paa.

En anden Sag er det, at Arbejdernes Stemme skal høres, og at Underklassernes, i det hele Tjenestemændenes, Stemme skal høres. Men det er der heller ikke det mindste i Vejen for. Som det gentagne Gange er blevet udtalt, staar det dem alle frit for at henvende sig til deres overordnede, ogsaa til Forsvarsministeren, og der skal blive taget alt fornødent Hensyn til deres Henvendelser. Jeg kan naturligvis ikke love at ville rette mig efter dem i alle Tilfælde, men deres Henvendelser skulle blive tagne under alvorlig og nøje Overvejelse, og Villie fra min Side skal der ikke savnes til at imødekomme dem, hvor det forekommer mig, at det kan ske med Rimelighed.

Hvad Spørgsmaalet om Lønforhøjelsen for Orlogsværftets faste Folk angaar, skal jeg bemærke, at der har fundet gentagne Lønforhøjelser Sted i de senere Aar. Der har fundet Forhøjelser Sted paa Finansloven to Gange, og endelig har der fundet den Forhøjelse Sted, som jeg ved, at Folkene derude sætte overordentlig stor Pris paa, nemlig Forhøjelsen af Tillæget for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste til 96 og 192 Kr. Der er nu udtalt Ønske om, at Avancementet fra Lønklasse til Lønklasse, altsaa, at den nuværende Oprykning i en højere Lønklasse ved Valg — det vil sige, fordi de overordnede skønne, at vedkommende fortjener det for sin Duelighed — skal erstattes ved Oprykning efter Anciennet. Jeg tror nu ikke, at Anciennetetsoprykningen er nogen særdeles heldig Form under de Forhold, der ere paa Orlogsværftet. Jeg tror, at den anden Form er mere ansporende og en bedre Belønning for virkelig Flid og Duelighed. Men jeg fastholder for Orlogsværftets Arbejdere ganske det samme som for alle andre Statsarbejdere, at man skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, at de ikke blive ringere stillede end de vellønnede Arbejdere i privat Arbejde. Jeg skal være villig til paa ethvert Punkt, hvor det gøres mig klart, at Orlogsværftets Arbejdere, baade de faste og ikke faste Arbejdere, ere mindre velstillede end Arbejdere i gode private Virksomheder af lignende Art, at gaa med til Forhøjelser. Saa er der Spørgsmaalet om at yde 8- og 16-Aars-Tillæget paa 96 og 192 Kr. til de civile Arbejdere. Der er udfoldet en Del Bestræbelser for at ligestille de civile med de faste Arbejdere paa Orlogsværftet. Jeg kan

ikke sige, at disse Bestræbelser have min Sympati. Der maa være Forskel. Der maa være en Stamme af faste Arbejdere, som man til enhver Tid kan regne paa. Disse maa være ansatte, som Tilfældet ogsaa er, med længere Opsigelsesfrist, de maa være under strammere Regler og under militær Disciplin. Deres disciplinære Forseelser maa behandles ved den militære Ret o. s. v. Ligesom de have flere Rettigheder, have de utvivlsomt ogsaa større Byrder end de civile Arbejdere. Det er der ikke noget at sige til, man maa have en saadan Stamme af faste Arbejdere, hvorimod der udenfor deres Kredse maa være en mere vekslende, mere tilfældig Stab, hvis Størrelse kan rette sig efter Arbejdsbehovet. Det er ikke muligt at gøre dem alle til faste Arbejdere, der maa være nogle, der kunne antages og afskediges efter Arbejdsbehovet. De ere paa den anden Side friere stillede i mange Henseender end de faste Arbejdere, navnlig altsaa med Hensyn til disciplinære Forhold og Opsigelse. Nu er det nok muligt, at der uden just at gaa til at give private Arbejdere dette Lønningstillæg for 8 og 16 Aars Tjeneste, som jeg ikke tror passer for deres Stilling, kunde være Tale om at hjælpe paa anden Maade. Der kunde nok være Tale om under andre Former at forbedre deres Stilling noget, hvilket jeg er tilbøjelig til at tro vilde være rigtigt, og som ogsaa er under Overvejelse. Det ærede Medlem vil altsaa kunne vente, at jeg, naar disse Overvejelser ere endte, vil stille mig velvillig til en Forbedring af de private Arbejders Stilling, om end ikke i den Form, her er ønsket, ved at give dem 8- og 16-Aars-Tillæg ligesom de faste Arbejdere.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Overarbejdspenge for Fyrbødere og Maskinassistenter paa Signalskolen skal jeg sige, at der finder vistnok nogen Misforstaaelse Sted. Disse Folk kunne ikke faa Overarbejdspenge, fordi de i de Tilfælde, her sigtes til, have været udkommanderede til militær Tjeneste, og Overarbejdspenge kun tildeles Orlogsværftets Underklasser, naar det gælder Arbejde, som ikke hører ind under den ligefremme militære Tjeneste. I dette Tilfælde ere de imidlertid her. Det drejer sig om Tjeneste paa en Skole for det militære Maskinkorpses Personale, hvortil de ere udkommanderede. Der kan man efter Reglementet ikke give Overarbejdspenge.

Om det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem har fremdraget, nemlig Ferie-